Til en Milliardaires Dotter

Princessan Qimh Xantcha

1783

Du qvinna! du, som i din rikedom,
ej alls förskräcks för vansklighetens dom!
du tacka kan, för din belägenhet,
din faders flit, vorden förmögenhet,
som lät dig vexa up i sanslöst öfverflöd,
kringvärfd af bakelser, då folket skrek på bröd.

Din kropp som sköka cablas verlden kring.
I namnet af culture, det gör dig ingen ting,
thy ärlig skam du aldrig visst förnimma:
affichen af et ytligt fruentimmer,
piquant tournerad uti parodie.
Månn tro du anser dig et stort génie,
som sådan rôle kan reprisera?
Til omvexling considerera,
at hissa kjolen ned och spela sedlig!

Föragtad af hvar ärbar medlem
af dit kön är du, du qvinna!
som tror, at allt är guld som glimmar,
och låter pengar väga up för smak.

Du stoltserar som illiterat,
med okunskap ock skryter bredt.
Ney, ödmjuk mensklighet är ej dit sätt!
Förnedrar fattig, hånar nästan,
leker folklig när som trött på festen,
ger otacksamt föragt för den betrycktas bön
(när scarfen kostar mer än pigans månadslön),
frossar ostron, badar bubblor i mousseradt,
— en simpel borgar dotter incarnerad!
som tror sig högre än den dy hon kommer från…

Så, at en smula hjelpa up educationen,
lät mig helt fräckt servera den informationen,
et Wisdomsord, der tol at tänkas på:

Trotz pragten i dit lif och elegancen,
allt siden, sammet, guld och diamanter,
och mer af allt än hvad man tör behöfva,
så minns, at sjelf du måste torka dig i r——en.